

KÖLÜS LAJOS

Esküvői kép

Garázs bort ivott. Hosszúvége bort. Fehéret. Szombat estén erre volt gusztusa. Korábban mindig vöröset ivott, akár kívánta, akár nem. Most kivételt tett, a rizlinget választotta. Rajnai, olvasta a címkét, nem rossz, nem lehet rossz. Egyszer hajózott a Rajnán, a vízesésnél, a Loreley-sziklánál. Nézte a meredek szőlőoldalakat, szüreteltek, azon csodálkozott, hogy a gépek nem borultak fel. Puttonyoztak is, senki sem dőlt hanyatt.

Amit most iszik, kunsági. Magyar. Csak a folyó és a vízesés hiányzik. No meg Fruzsina. Rég nem hallott felőle. Haja se nem szőke, se nem fehér, a kettő közötti. Hevér kortyolgatta a bort, ebédelni sem kívánt, mondhatni, éhgyomorra ivott. Már harmadik napja. Csak az ablakon nézett ki, minden fehér. Pilinckázva esett, majd beindul, reggelre félméteres hó lesz. Reggelre.

Nem volt mehetnékje sehova, várni sem várták. Az anyja halott, a nővére halott. Apja ismeretlen, sosem látta, helyesebben sosem akarta látni. Egyszer láthatta volna, Böde bácsi, a szomszédjuk árulta el, itt van, megláthatod az apádat. Hevér Kis Zoltán nyolcévesen nem akarta látni az apját. Lehet, hogy mai fejével másként döntene. De már nem lehet. Elmúlt, hogy dönthetett volna. Fruzsínát sem akarta látni, miután hazajöttek a Rajnától. Férjezett asszony, sosem fog elválni, hidd el nekem, fiam. Kerülte az anyja pillantását, a veséjébe lát, anyja kimondta, amit fia nem mert kimondani, talán gondolni sem gondolta, csak érezte. A gyomra tájt. Napokig nem múlt el, időnként ma is előfordul, hogy arra ébred, a gyomra tájkán valami szúr. Kivizsgáltatta magát. Semmi. Vasat is ehet, tréfálkozott a házi orvos. Vasat.

Hevér anyja vashiányban halt meg, gyakran vérzett. Amikor meghalt, fia Ausztráliában túrázott, a kenguruk földjén. Egy hónapig tartott az út, az anyja nem bírta ki. Mondogatta is, én addig nem fogom kibírni, fiam. Elment. Elvérzett. Megvágta magát. Nem lett öngyilkos, nem volt hajlama rá, a fejében meg-megfordult, sosem tagadta, különösen, amikor egyedül maradt, terhesen. Hevér apját elvitték a rendőrök. Bezárták, évekig ült. Valakit megölt, mondják, véletlenül, részegen verekedtek. Egy nő miatt. Nem Hevér anyjáért.

Hevér büszke volt az anyjára, aki egyedül nevelte. Dadus volt az óvodában. Takarított is. A Szabad Földet járatta, időnként a Kincses Kalendáriumot is megvette. Olvasott nő volt az anyja. Csak hat elemít végzett. Húszévesen ment férjhez. Egy év múlva megszülte Hevért, aki úgy jött a világra, hogy az apja sosem látta.

Hevér anyja nem beszélt a férjéről, mintha sosem lett volna. Fényképe a ládafiában, ott lapult az esküvői kép, anyja nem semmisítette meg. Őrizte, haláláig. Most dobjam ki, kérdezte magától Hevér az anyja temetése után. Nem dobta ki. Maradt a ládafiában. Hosszan nézegette a fekete-fehér fotót, apja képét. Mennyire hasonlít az apjára, vagy az apja Hevérré. Apja Hitler-bajuszt viselt, Hevért sosem volt szakálla, bajusza. Azok a nők, akikkel együtt hált, egy sem akarta, hogy Hevért sosem volt szakálla, bajsza legyen. Nem is lett. Nem tudja, hogy apjának milyen színű szeme lehetett, a fénykép nem árulja el. Hevér anyja sem árulta el, ő emlékezhetett rá. Színre színt, gondolta Hevér, miközben újra töltött magának a rajnai rizlingből. Kunsági, jutott eszébe újra. Magyar. Keletje van, sodra van, mint a rajnai vízesésnek. Dübörög.

Még csak ötven, nőülhetne, a nagyapja is így tett. Lenne egy esküvői képe, berámázná, és az ágya fölé akasztaná. Idővel oda sem nézne, fekete-fehér fotó, szeme színét sem árulná el. Az üveg üres, hiába billenti erre-arra. Garázsbor. Hevér feltápáskodott a fotelból, és elindult a következő üvegért. Hétfőn csúsztat. Három nap egyben. Kezében a döntés, esküvő nélkül is lehet párja, gondolja, és megbontja az üveget, pohár nélkül kortyolgat belőle. A hűtőhöz megy, kinyitja, roskadnak a polcok, körbenéz a konyhában, kenyeret elfelejtett venni. Felöltözik, zárja az ajtót, először a fehérborra koncentrálna, a rajnaira, estére elfogy, tavalyi évjáratú. Mire leér a lifttel a földszintre, már a száraz vörös bort érzi a nyelve hegyén, finomabb íze van, a neten olvasta, hogy javítja az anyagcserét, erősíti és védi a szívet. Útközben Piroska jut az eszébe, a közértben futottak össze néhányszor, lopva a lány névkitűzőjére pillantott. Piroska árufeltöltő, ha elfogy a krumpli, akkor visz ki egy ládával, időnként sárgázik, újra áraz, lefelé. Izmos lány, magasabb nálam pár centivel, gondolja Hevér. Lehet, hogy nem akar alacsonyabb férfivel járni. Még akkor sem, ha felnézek rá? – vigyorodik el magában a férfi, és egyenes léptekkel halad a járdán, kissé fáj a dereka, de kitartóan megy tovább. Még nem döntötte el, fehér vagy vörös, majd eldönti.